Münich passages

Mss:
V: München clm 6407 `I, II-IV, V, VI, VII-XI, XII, XIII, XIV, XV`

*I (2)	VBPTWBr	
II (10)	VBP	
III (12)	VBP	
IV	VBP	
*V (4)	VBPT	
*VI	VB T	
VII	V	and many other mss (see Marenbon pp. 149-150)
VIII (1)	VBP W	and some other mss (see Marenbon pp. 149-150)
IX (9)	VBP	
X (11)	V P	
XI (3)	V P	
*XII (5)	VBP Br	
*XIII (6)	VBP Br	
*XIV (7)	VBPT	
*XV (8)	VBPT	

Edd.:
Marenbon 1981 pp. 144-170,
(from *VBPW* I-XV plus Münich clm 18961 and London Harley 3034)
Haureau, *Histoire de la philosophie scholastique* I (1872) pp. 134-137.
(from *P*, 1=VIII, 2=I, 3=XI, 4=V, 5=XII, 6=XIII, 7=XIV, 8=XV, 9=IX, 10=II, 11=X, 12=III)

Munich Passage I (Marenbon = Hauréau no. 2)
V: München clm 6407
Br: Bruxelles 9581-95 f. 48v
B: München clm 18961 f. 39r
P: Paris BnF lat. 13953 f. 42ra-b, s. x 1/2
W: Würzburg Theol. fol. 56
T: Trier 6 f. 83r, s. xii

DE DECEM CATHEGORIIS AVGVSTINI

‘Usia’ graece quod est latine ‘substantia’ siue ‘essentia’, hoc[1] est deus.

Qua|**P42vb**|litas:	Deus autem sine qualitate bonus.
Quantitas:	Deus[2] sine quantitate magnus.
Ad aliquid[3]:	Deus[4] sine indigentia creator.
Situs:	Deus[5] sine situ praesens
Habitus:	Deus[6] sine habitu omnia continens.
Locus:	Deus[7] sine loco ubique[8] totus.
Tempus:	Deus[9] sine tempore sempiternus.
Agere:	Sine sui mutatione mutabilia faciens.
Pati:	Et nihil patiens.

Haec nouem[10] sunt omnibus substantiis uel essentiis accidentia excepta illa una uera et aeterna substantia, quae deus est, cui nihil accidit, quia quod[11] est, a seipso et in seipso est; decima autem, hoc est substantia siue essentia, omnis creatura dicitur, ex quo[12][13] creatura[14] est et quamdiu[15] in sua natura persistit[16].

Munich Passage V (Marenbon p. 158 = Hauréau no. 4)
V: München clm 6407
B: Bünchen clm 18961
T: Trier 6 f. 99v

---

1 hoc *BBr*, Q(uo)d *T*
2 D(eu)s *T*, *om. PBBr*
3 aliquid *B*] aliqid *T*
4 D(eu)s *T*, *om. PBBr*
5 D(eu)s *T*, *om. PBBr*
6 D(eu)s *T*, *om. PBBr*
7 D(eu)s *T*, *om. PBBr*
8 ubique totus *BBr*, totus ubique *P*
9 D(eu)s *T*, *om. PB*
10 noue(m) s(unt) *PB*, viiii sunt *Br*, s(un)t noue(m) *T*
11 quod est + `i.e. deus´ *B*
12 quo] quonia(m) *i.t. et* (ve)l quod *s.l. B*
13 quo, co *Br*
14 creatura] cre`a´t(ur)a *T*
15 quamdiu] qua`n´diu *P*
16 persistit *PBr*, subsistit *T*

VTRVM[17] SECVNDVM TEMPVS AN SECVNDVM EXCELLENTIAM DEVS ANTE TEMPORA

Non secundum tempus sed secundum excellentiam deus[18] est[19] ante tempora. *Non[20] enim secundum tempus ane tempora*; alioquin incipit tempore precedere tempora; et non iam precedit tempora, quia tempore iam illa precedit[21].

Munich Passage VI (Marenbon p. 158)
V: München clm 6407
B: Bünchen clm 18961
T: Trier 6 f. 99v

DE LOCO DEI

Deus non alicubi est, quia[22] quod alicubi est, continetur loco; quod continetur loco, corpus est; deus autem non est corpus; non igitur alicubi est. Et tamen quia est, et in loco non est, in illo sunt / potius omnia, *scil.[23] loca et localia, tempora et temporalia*, quam ipse alicubi *vel[24] in illis*.

Munich Passage XII (Marenbon p. 165 = Hauréau no. 5)
V: München clm 6407
B: München clm 18961 f. 39v
P: Paris BnF lat. 13953 f. 42va, s. x 1/2
Br: Bruxelles 10615-729 f. 62vb
(paraphrase: Venezia lat. Z. 497 f. 55rb)

QUOMODO QUIDQUE[25] EST.

Omne quod est, aut in seipso est aut subiectum[26] aut in subiecto.

---

[17] Vtrum - tempora, *without title, continuing to Passage XV*
[18] deus, D(eu)s *in the beginning of the sentense T*
[19] ÷ *K, om.*
[20] *Non - tempora*, *om. T*
[21] precedit + |100r| nunc temporis a ualentioribus intelliguntur *T*
[22] q(uia) *T,*
[23] *scil. - temporalia* *K*
[24] *vel in illis* *K*
[25] quidque est] quid sit *BBr*
[26] subiectum + ÷ *P*

In seipso est deus; subiectum est[27] in rebus incorporeis animus; in subiecto sapientia. In corporeis uero subiectum est[28] corpus, et[29] color corporis in subiecto.

Munich Passage XIII (Marenobn p. 165 = Hauréau no. 6)
V: München clm 6407
B: Bünchen clm 18961 f. 39r-v
P: Paris BnF lat. 13953 f. 42va, s. x 1/2
Br: Bruxelles 10615-729 f. 62vb

[30]QVID SIT SVBSTANTIA

Substantia[31] est quod neque in subiecto est **|*M*39v|** neque de subiecto predicatur. Substantia est plato et cicero; in subiecto est caluus uel crispus; de subiecto predicatio[32] est, ut scribit uel disputat[33]. Et ideo substantia non est in subiecto neque[34][35] de subiecto sed potius subiectum, quia in illa sunt alia, non illa in aliis uel de aliis.

Munich Passage XIV (Marenbon p. 166 = Hauréau no. 7)
V: München clm 6407
B: Bünchen clm 18961 f. 39v
P: Paris BnF lat. 13953 f. 42va-b, s. x 1/2
T: Trier 6 f. 99v, s. xii

DE[36] LOCO **|*P*42vb|**

Locus est incorporea capacitas qua extremitates corporum ambiuntur et qua corpus a corpore seiungitur[37].

Munich Passage XV (Marenbon p. 166 = Hauréau no. 8)

---

[27] est, *om. Br*
[28] est, *om. Br*
[29] et, *om. Br*
[30] De svbstantia *ut titulus et* Quid est substantia *B*, *om. scriptum continuatim post XII Br*
[31] Substantia, S(ed) *Br*
[32] redicatio est] est / prædicatio *B*
[33] disputat, legit *Br*
[34] neque] uel *B*
[35] neque de subiecto, *om. Br*
[36] De loco *B*, Quid sit locus *T*
[37] seiungit(ur) *TB*, iungit(ur) *P*

V: München clm 6407
B: Bünchen clm 18961 f. 39v
P: Paris BnF lat. 13953 f. 42vb, s. x 1/2
T: Trier 6 ff. 99v-100r, s. xii

De[38] tempore

Tempus est[39] cuiuscumque motus, ex quo incipit usque ad[40] finem sine interuallo[41], **|*M*40r|** protractio. Motus uero tam[42] incorporearum quam corporearum rerum est, quo tempus efficitur. Incorporearum[43], sicut est[44] animorum in cogi/tando; corporearum autem, in translatione et circumlatione. Translatione, ut de loco in[45] loco in locum; / circumlatione[46], uolubilitas mundi[47].

---

[38] De tempore *PB*, Quid sit te(m)p(us) *T*
[39] est *B*, *om. P*
[40] ad *PKB*, *om.*
[41] interuallo protractio] int(er) ualli || p(ro)tractione*B*
[42] ta(m) *TB*, tu(m) *P*
[43] I(n)corporear(um)] I(n)corporeor(um) *a.c. T*
[44] est *PB*, *om. K*
[45] in loco in locum] ad locu(m) *B*
[46] circumlatione + ut est *B*
[47] mundi + Deus non secundum tempus sed secundum excellentiam est ante / tempora; alioquin incipit tempore praecedere tempora; et non iam precedit tempora, quia tempore iam illa praecedit || hunc temporis a ualentioribus intelliguntur. *T*